

7) Umožňuje nařízení o DOO a konkrétně jeho čl. 3 písm. b) udělení dodatkového ochranného osvědčení pro jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek, jestliže:

a) platný základní patent chrání jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení o DOO, a

b) je léčivý přípravek obsahující jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek společně s jednou či více dalšími účinnými látkami předmětem platné registrace udělené v souladu se směrnicemi 2001/83/ES⁽²⁾ nebo 2001/82/ES⁽³⁾, která je prvním rozhodnutím o registraci k uvedení této jediné účinné látky nebo kombinace účinných látek na trh?

8) Liší se odpověď na otázku 7 v závislosti na tom, je-li registrace udělována pro jedinou účinnou látku, přimísenou k jedné či většímu počtu jiných účinných látek, místo aby byla každá z nich obsažena v jiném přípravku, jež by však byly dodávány společně?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 152, s. 1).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 12. ledna 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Philips Electronics UK Ltd

(Věc C-18/11)

(2011/C 89/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Odpůrkyně: Philips Electronics UK Ltd

Předběžné otázky

1) Jedná se o omezení svobody státního příslušníka členského státu usadit se ve Spojeném království ve smyslu článku 49 SFEU (dříve článek 43 ES), pokud členský stát (jako je Spojené království) zahrnuje do svého základu daně zisky

a ztráty společnosti se sídlem v jiném členském státě, ve kterém je rovněž daňovým rezidentem (jako je Nizozemsko), a to v rozsahu, v němž se jedná o zisky dosažené ve Spojeném království společností se sídlem v Nizozemsku prostřednictvím její stále provozovny se sídlem ve Spojeném království, s cílem, aby Spojené království zabránilo převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království stále provozovně se sídlem ve Spojeném království, která patří společnosti, jež není britským rezidentem, na britskou společnost, a to formou „skupinového snížení“ (group relief), v kontextu, ve kterém jakákoli část těchto ztrát či částka zohledněná při jejich výpočtu „odpovídá nebo je zahrnuta v částce, která je pro účely zahraniční daně (v jakémkoli období) odpočitatelná nebo jinak uznatelná vůči ziskům společnosti nebo jiného subjektu dosaženým mimo území Spojeného království“, tedy s cílem povolit převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království v případě stále provozovny se sídlem ve Spojeném království pouze tehdy, pokud je v době podání žádosti zřejmé, že nemůže nikdy dojít k odpočtu daně nebo uznání v jiném státě než je Spojené království [včetně jiného členského státu (jako je Nizozemsko)], přičemž nepostačuje, že o snížení daně, jež je možné v zahraničí, nebylo ve skutečnosti požádáno, a za okolností, že podobná podmínka použitelná na převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království neexistuje pro společnost, jež je britským daňovým rezidentem?

2) Pokud je tomu tak, lze toto omezení odůvodnit:

a) pouze na základě potřeby zabránit dvojímu uplatnění ztrát, nebo

b) pouze na základě potřeby zachovat vyvážené rozdělení daňových pravomocí mezi členskými státy, nebo

c) na základě potřeby zachovat vyvážené rozdělení daňových pravomocí mezi členskými státy ve spojení s potřebou zabránit dvojímu uplatnění ztrát?

3) Pokud je tomu tak, je rozsah tohoto omezení přiměřený důvodu nebo důvodům omezení?

4) Pokud omezení práv nizozemské společnosti není odůvodněno vůbec nebo rozsah tohoto omezení není přiměřený důvodu nebo důvodům omezení, ukládá právo EU Spojenému království, aby uznalo, že britská společnost má nárok požadovat „skupinové snížení“ svých zisků?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 21. ledna 2011 — A Oy

(Věc C-33/11)

(2011/C 89/21)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: A Oy

Žalovaný: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 15 bod 6 šesté směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾ nutno vykládat v tom smyslu, že pod „letecké společnosti, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu“, spadají letecké společnosti specializované na mimořádné komerční lety [tzv. „Business Aviation“], provozující zejména mezinárodní charterovou dopravu za úplatu pro potřeby podniků a soukromých osob?
- 2) Je čl. 15 bod 6 šesté směrnice 77/388/EHS nutno vykládat v tom smyslu, že v něm stanovené osvobození platí pouze pro dodání letadel, která jsou provedena bezprostředně ve prospěch leteckých společností, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu, anebo toto osvobození platí též pro dodání letadel hospodářským subjektům, které mezinárodní dopravu za úplatu samy neprovozují, ale letadlo dávají k dispozici hospodářskému subjektu, který ji provozuje?
- 3) Je pro zodpovězení druhé otázky relevantní skutečnost, že majitelka letadel postoupí fakturu za jejich užívání soukromé osobě, která vlastní podíly této majitelky a pořízená letadla využívá převážně pro své vlastní obchodní nebo soukromé účely, přihlédne-li se k tomu, že letecká společnost mohla letadla použít i pro jiné lety?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato — Druhý senát (Itálie) dne 24. ledna 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl v. Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

(Věc C-36/11)

(2011/C 89/22)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato — Druhý senát

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Pioneer Hi-Bred Italia Srl

Odpůrce: Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

Předběžná otázka

Jestliže se členský stát rozhodl, že vydání souhlasu s pěstováním geneticky modifikovaných organismů, třebaže jsou zapsány do evropského společného katalogu, podmíní opatřeními obecného charakteru, která jsou vhodná k zajištění koexistence s konvenčními či ekologickými plodinami, je třeba článek 26a směrnice 2001/18/ES⁽¹⁾, vykládaný s ohledem na doporučení 2003/556/ES⁽²⁾ a následné doporučení 2010/200/1⁽³⁾, vykládat v tom smyslu, že v období předcházejícím přijetí obecných opatření: a) je třeba vydat souhlas, jsou-li jeho předmětem geneticky modifikované organismy zapsané do evropského společného katalogu; b) nebo je třeba přezkum žádosti o vydání souhlasu přerušit do doby, kdy budou přijata opatření obecného charakteru; c) anebo je třeba vydat souhlas, přičemž se stanoví podmínky vhodné k tomu, aby se v konkrétním případě předešlo i nezáměrnému kontaktu geneticky modifikovaných plodin, v souvislosti s nimiž byl vydán souhlas, s okolními konvenčními či ekologickými plodinami?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 106, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 189, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. 2010, C 200, s. 1.

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 14. prosince 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-349/09)⁽¹⁾

(2011/C 89/23)

Jednací jazyk: polština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-486/09)⁽¹⁾

(2011/C 89/24)

Jednací jazyk: italsština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.